

**ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМ
ВТРУЧАННЯМ В РОБОТУ ЕЛЕКТРОННО ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ МАШИН
,СИСТЕМ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ МЕРЕЖ УКРАЇНСЬКИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ
ДОСВІД**

Снівак Вероніка Вікторівна

Студентка 4-го курсу юридичного факультету КДАВТ

Науковий керівник:

Михайлов О.О.

кандидат юридичних наук, доцент,

завідуючий кафедри кримінального права КДАВТ

1. У нормативно – правових актах прийнятих на міждержавному рівні, встановлено ,що кіберзлочинність становить нині більшу загрозу для міжнародного порядку чим раніше. На даний час прибутки комп'ютерних злочинців у світі посідають третє місце, після доходів наркоділків та нелегальних постачальників зброї, це за оцінками Інтерполу. Про це було оголошено на шостому засіданні Робочої групи по співробітництву правоохоронних органів країн Центральної та Східної Європи з питань боротьби з комп'ютерною злочинністю, що відбулося 28-30 серпня 2000р. у м. Мюнстері. [13,с.34];[14,с.68]

2. На державному рівні Радою національної безпеки та оборони України підіймались питання незаконного втручання в роботу електронно – обчислювальних машин і систем та комп'ютерних мереж. [13,с.26].

3. До цього часу в міжнародному співробітництві у сфері боротьби з комп'ютерним злочинами відсутній консенсус з питання про те, які діяння слід вважати такими злочинами, і яким повинно бути юридичне визначення кожного з них.[5,с.440].

4. Перші спеціальні закони, які регламентували відповідальність за комп'ютерні злочини, були прийняті в 1973 р. у Швеції і в 1976 р. у США на федеральному рівні . До таких, які діють до сьогодні належать Федеральний Закон США “Про підробку засобів доступу, комп'ютерне шахрайство та зловживання” 1984 р. (Counterfeit Access Device and Computer Fraud and Abuse Act of 1984), Закон США “Про таємність електронного зв'язку” 1986 р. (Electronic Communications Privacy Act of 1986). [11,с.26].

5. До транскордонної організованої кіберзлочинності належать такі злочини як шахрайства з використання комп'ютерних технологій, крадіжки інформації з баз даних та порушення інтелектуальної власності, комп'ютерні диверсії, комп'ютерний тероризм. Дані злочини є одними із найнебезпечніших. [9,с.28]

6. У XVI розділі кримінального кодексу України визначені злочини у сфері використання електронно – обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку. Це являється одним із перших кроків, щодо протидії комп'ютерній злочинності. Але в даному розділі всього шість статей, тому цей розділ потребує удосконалення шляхом внесення змін до ККУ і додання нових статей, які б містили нові склади і види комп'ютерних злочинів. [12,с.843]

7. За даними Державної судової адміністрації України на розгляді місцевих та апеляційних судах у 2010р. перебувало 156 кримінальних справ про злочини, відповідальність за які передбачена ст. 361 - 363-1 ККУ, це на 13 % більше ніж у 2009р. Усього за 2010р. було розглянуто 112 справ, що 1,8% менше ніж у 2009 р., із них із постановленням вироку - 60 справ, що складає 53,6% від кількості розглянутих. [15,с.1]

8. Широке впровадження комп'ютерних технологій вимагає також певні зміни у кримінально-процесуальних нормах, що регламентують процедури в частині використання нових джерел доказів. Організація успішної боротьби з комп'ютерною злочинністю, вимагає перш за все, розбудови відповідної законодавчої бази, постійного аналізу криміногенної ситуації, кримінологічного дослідження проблеми, відповідної підготовки спеціальних правоохоронних підрозділів. [12,с.848]

9. Оскільки прийнято рішення, щодо гармонізації законодавства України із законодавством Європейського Союзу, необхідно до статей Кримінального Кодексу України додати й інші статті котрі б розширили дію кримінальної відповідальності за протиправне використання можливостей Інтернет (розповсюдження нелегального матеріалу, несанкціоноване перехоплення інформації, комп'ютерний саботаж). Крім того потрібно внести статті

стосовно регулювання сучасних інформаційних відносин до КпАПУ та Цивільного кодексу[13,с.72]

10. Ще одним кроком до боротьби з кіберзлочинністю в Україні є формування спеціальних підрозділів електронної розвідки та протидії комп'ютерним злочинам як у МВС , так і у СБУ. [13,с.68]

Список використаної літератури

1. Андреев Б.В. ,Пак П.Н.,Харст В.П. «Расследование преступлений в сфере компьютерной информации» - М. Изд. «Юрлитинформ» 2001г
2. Баранов О. «Цифрове законодавство»// Дзеркало тижня - №20 -1-7червня 2002р.
3. Вертузаєв М.С.,Котляревський О.І. «Безпека комп'ютерних систем Злочинність у сфері комп'ютерної інформації та її попередження.» під ред.О.П.Сегірьова- Запорізький юридичний інститут МВС України 1998р.
4. Голуб'єв В.О. «Інформаційна безпека : проблеми боротьби із злочинністю у сфері використання комп'ютерних технологій» за ред.професора Калюжного Р.А. Запоріжжя «Просвіта» 2001р.
5. Дайз Патрік , Пелле Аллен « Міжнародне публічне право» : в 2томах , пер. з фр. / К. : Сфера ,2000р. – Т1.
6. Кононихин В.Н. «Сети ЭВМ : учебное пособие по курсу «системы и сети телеобработки данных»»/под ред. В.Н. Четверинкова . – М.: «МВТУ»1989г
7. Копейчикова В.В. ТДП К. «Юрінформ»1995р.
8. Лісовий В. « Комп'ютерні злочини питання кваліфікації»// Право України – 2002р- №2
9. Морозов Е. «Доверяет ли сети русский пользователь » // Планета Интернет - № 54 , 2004р.
- 10.Навроцький В.О.Теоретичні проблеми кримінально – правової кваліфікації – К. «Атіка»
- 11.Орєхов А.А. , Кальченко О.Н. Е- майбутнє і інформаційне право.-К, вид. «Інтеграл» ,2002р.

12. Стрельцов «Науково- практичний коментар до кримінального кодексу України» Харків вид « Одісей» 2009р.
13. Ткачов Л.П. Дисертаційна робота « Проблеми і перспективи боротьби з незаконним втручанням в ЕОМ, АС і МЕ» 2010р.
14. Шматко О. Курсова робота «Проблеми кримінально-правової боротьби з незаконним втручанням в роботу електронно обчислювальних машин ,систем та комп'ютерних мереж» КДАВТ ім. Петра Конашевича – Сагайдачного 2008р.
15. ВСУ . Узагальнення Судова практика розгляду справ про злочини у сфері використання ЕОМ(комп'ютерів) ,АС та КМ та МЕ»